

og er i frodig Blomstring, ikke være med til at give den for snævre Klæder paa eller snøre den ind, dræbe den eller gøre den til en Vantrivning paa den Maade, vi maa lade den vokse videre, og jeg haaber ogsaa, at Landet skal faa Gavn deraf. Men vi skulle fæste Opmærksomheden paa dette, og jeg vil særlig appellere til alle jydskt Rigsdagsmænd, som ere her til Stede, og bede dem tale alvorlig med deres Vælgere, med deres Landsmænd i snævrere Forstand, om dette, at Sylland kun kommer op, hvis man for Alvor tager Syllands Døphsning frem som et Gavn, der skal arbejdes for, og som der skal lægges overordentlig store Kapitaler i.

Jungersen: Jeg kan som Syde slutte mig til meget af, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, men jeg maa dog som Syde nedlægge en bestemt Indsigelse imod visse Udtalelser af ham, nemlig at manovre i Sylland skulde være særlig tilbage, hvad Landbruget angaar; thi jeg tror nok, at Syderne kunne holde Skridt med Øboerne paa dette Omraade. Kjøbenhavn omfatter de forskellige Døphsningensmidler, han talte om; jeg tror nok, det maa være Landbruget, det ærede Medlem sigtede til, da det her er Landbohøjskolen, vi tale om. Jeg tror, at vi Syder mene, at vi med Hensyn til Agerbrugets Fremskridt paa dette Omraade staa fuldt ved Siden af Øboerne. I det vi tale om det Spørgsmaal, der her foreligger, nemlig om Landbohøjskolens Følgnit, saa paatvinger det Spørgsmaal sig straks: Har den nuværende Landbohøjskole virket til Bølsignelse for Agerbruget, har den frembragt Videnskabsmænd, som virkelig have været vejledende til Fordel for Jordbruget i den Tid, den har bestaaet ikke alene som teoretisk, men ogsaa som praktisk Skole? Jeg kommer da til at besvare dette Spørgsmaal med et bestemt Nej. Jeg ser nemlig paa Landbohøjskolen saaledes, at den har uddannet teoretiske Landmænd, men langt fra praktiske Landmænd. Dette har ført til, at vore teoretiske Landmænd, der ere gaaede ud fra Landbohøjskolen, have rejst ud og fortalt nogle Teorier for os, som naar de have skullet være udførte i Praksis, ingenlunde have været til Fordel for det danske Jordbrug. Tværtimod, de have, havde jeg nær sagt, bragt det danske Jordbrug umaadelige Tab. Har der været Fremskridt paa Landbrugets Omraade, hvor man har troet at burde slutte sig sammen for bedre at kunne møde den økonomiske Misere, som vi have lidt under i de senere Aar, saa har man fra først af mødt den bestemteste Modstand fra

Landbohøjskolens Kandidater, som ere udgaaede deraf. Jeg vil blot minde om, hvorledes Stillingen har været overfor Andelsbevægelsen, navnlig paa Mejeriets Omraade. Have de Herrer, der ere udgaaede fra Landbohøjskolen, ikke fra først af bestemt modarbejdet denne Tanke? Først senere, da det viste sig, at det var en fuldbendt Kendsgerning, at man overalt vilde med og vilde gaa ind paa Andelsbevægelsen, navnlig paa Mejeriets Omraade, først da ere de komne med. Hvem er det, der har ført Landbruget ind paa den meget uheldige Brug af forceret Kunstgødning og Kunstfodring? Navnlig er man efter de Herrer's Være, der ere udgaaede fra Landbohøjskolen, gaaet saa vidt, at Kunstgødning var at foretrække for animalt Gødning, ligesom at Kunstfoder endog var at foretrække for det naturlige Kraftfoder, som vi selv aple, og det har ført til, at mange af os Landbrugere have taget Hensyn dertil. Det er maalket særlig paa disse to Felter, at det danske Jordbrug har faaet den største Del af den Gæld, som det for Øeblikket juffer under, det er ved den unaturlige Kunstfodring og den unaturlige Kunstgødning paa vore Marker. Jeg siger derfor: kunde det bidrage til, at vi funde faa en mere praktisk Forsøgsanstalt ud af Landbohøjskolen, forenet med den teoretiske Uddannelse, der nu gives, naar man flyttede den over til Sylland, vilde jeg gerne bidrage mit til, at man kunde naa dertil, og derfor siger jeg, at jeg hilser med Glæde det Forslag, der er fremsat af det ærede Medlem for Bøls Amts 2den Valgtreds (Berg), og jeg vil gerne støtte det. Jeg ser, at viovre i Sylland og paa Fyn uden at kny lade os pumpe og lade os malke næsten til et hvilket som helst Forsøgende, som man forlanger her omkring Kjøbenhavn. Forlanger man Kunstanstalter, forlanger man Kunstbygninger, Musæer o. s. v., saa ere vi med til at støtte det. Forlanger man Tilskud til det lgl. Teater, som der er talt om, saa gaa vi med dertil uden at knurre. Forlanger man Udvikling af vort Banenet her omkring Kjøbenhavn, er man ogsaa meget tilbøjelig til at gaa med, dertil. Forlanger man Frederiks Hospital flyttet, hvad der koster Millioner, gaar man ogsaa med dertil. Forlanger man en Frihavn her ved Kjøbenhavn, saa gaar man ogsaa der med til at ofre Million paa Million uden at knurre. Men derimod, naar viovre i Sylland forlange en lille Smule af de Penge, vi ere med til at bidrage til Statskassen, til nyttige Formaal i Sylland, s. f. Et. til ny Jærnbaner og Havneanlæg, saa hører man et Ramasfrig inde fra Kjøbenhavn om, at vi